

CEMİL KAVUKÇU

Angelacoma'nın
duvarları

otobiyografik bir anlatı

CEMİL KAVUKÇU
ANGELACOMA'NIN
DUVARLARI
OTOBİYOGRAFİK BİR ANLATI

Can aędaş

Angelacoma'nın Duvarları, Cemil Kavukçu

© 2008, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. basım: 2008

3. basım: Aęustos 2024, İstanbul

Bu kitabın 3. baskısı 1000 adet yapılmıştır.

Dizi editörü: Abdullah Ezik

Editör: Faruk Duman

Düzelti: Melike Şentekin

Mizanpaj: Bahar Kuru Yerek

Kapak tasarımı: Utku Lomlu / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Kapak deseni: Melih Kavukçu

İç baskı ve cilt: BPC Matbaacılık San. ve Tic. A.Ş.

Cevizlik Mah. Hüsreviye Sk. Erşen İş Hanı No:15 Kat:3-38

Bakırköy-İstanbul

Sertifika No: 48745

ISBN 978-975-07-3557-8

CAN SANAT YAYINLARI

YAPIM VE DAĞITIM TİCARET VE SANAYİ A.Ş.

Maslak Mah. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza Giz, No: 9/25 Sarıyer/İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

canyayinlari.com

yayinevi@canyayinlari.com

Sertifika No: 43514

CEMİL KAVUKÇU
ANGELACOMA'NIN
DUVARLARI
OTOBİYOGRAFİK BİR ANLATI

2009 SEDAT SİMAVİ EDEBİYAT ÖDÜLÜ

ANLATI

♥can

Cemil Kavukçu'nun Can Yayınları'ndaki diğler kitapları:

Uzak Noktalara Doğru, 1995

Yalnız Uyuyanlar İçin, 1996

Bilinen Bir Sokakta Kaybolmak, 1997

Dönüş, 1998

Temmuz Suçlu, 1998

Dört Duvar Beş Pencere, 1999

Pazar Güneşi, 2000

Gemiler de Ağlarmış, 2001

Başkasının Rüyaları, 2003

Suda Bulanık Oyunlar, 2004

Gamba, 2005

Mimozada Elli Gram, 2007

Tasmalı Güvercin, 2009

Düşkaçıran, 2011

Aynadaki Zaman, 2012

Örümcek Kapanı, 2013

Üstü Kalsın, 2014

O Vakit Son Mimozada, 2015

Maviye Boyanmış Sular, 2016

Yüzünüz Kuşlar Yüzünüz, 2017

Balyozla Balık Avı, 2019

Boş Zamanlar, 2022

Patika, 2022

CEMİL KAVUKÇU, 1951'de İnegöl'de doğdu. İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi Jeofizik Mühendisliği Bölümü'nü bitirdi (1976). Öyküleri, 1980'den bu yana çeşitli dergilerde yayımlandı. *Patika* adlı eseriyle 1987'de Yaşar Nabi Nayır Öykü Ödülü'nü, 1996'da *Uzak Noktalara Doğru* adlı öykü kitabıyla Sait Faik Hikâye Armağanı'nı, 2009'da *Angelacoma'nın Duvarları* adlı anlatısıyla Sedat Simavi Edebiyat Ödülü'nü, 2013'te de Erdal Öz Edebiyat Ödülü'nü kazandı.

kendime...
çünkü bu benim hikâyem

“Her yaşam gizli bir görevdir.”

Clarice Lispector

“İnsan hayatı garip bir yarıştır: Varılacak yer pistin sonunda değil ortasındadır. Koşarsın ve hedefi zamanında fark etmeden, bilmeden, belki çoktan geçmiş olursun ve onu bir daha asla göremezsin. O zaman koşmaya devam edersin.”

Milorad Pavic

EV

Bazen, içinde bulunduğum ruh durumuna uygun bir kitap okumak isterim. Başucu yazarlarımın yeni yapıtları, merak ettiğim, ama henüz okuma fırsatı bulamadığım genç kuşaktan birinin romanı değildir beni çeken. Kitaplığımın önünde dikilip rafları gözden geçirirken, çok özlediğim bir yere gidecekmişim de yolculuk hazırlıklarına başlıyormuşum gibi heyecan duyarım. Yeniden *Tutunamayanlar*'a ya da *Ecinniler*'e başlayabilirim. Conrad, belki de Melville ile sefere çıkmak ağır basabilir örneğin. Sait Faik'ten "Bir Bahçe"yi, "Dülger Balığının Ölümü"nü dönüp dönüp okuyabilirim. Elim Malcolm Lowry'nin *Yanardağın Altında* romanına gidiyorsa durum çok daha vahimdir. Bunlar; alıp başımı gitmek istediğim dönemlerde olur. Seçtiğim kitaplar da beni çeken yolculuğun biçimiyle ilgilidir.

Havanın serinlediği, ilk ve orta dereceli okulların açıldığı, büyük ampullerle aydınlatılmış balıkçı tezgâhlarının şenlendiği, manavlarda, semt pazarlarında mandalınanın, portakalın, ayvanın, narın görünmeye başladığı, kestanecilerin işlek caddelerin kaldırımlarında küçük "kebab tezgâhlarını" kurduğu, sonbaharın kışa göz kırptığı aylarda, ikindi sonrası, akşamın hemen iniverdiği yağmurlu bir günde arzuladığım tek şey, (öyle bir ortamı

bulamayacağımı bilirim oysa) odun sobasıyla ısınan loş ışıklı bir odada minderin üzerine yüzükoyun uzanıp çizgi roman okumaktır. Çizgi roman bahanedir tabii, ben belleğimde donup kalmış siyah-beyaz bir fotoğrafa girmeye çalışırım. Sobada yanan meşe odunun çıtırtısı gelir kulağıma, ardından bezgin bir karganın yakarışını duyarım. Evimizin önündeki kaldırım taşlı caddeden bir at arabası geçer. Yerimden doğrulup perdeyi aralسام zayıf bir atın çektiği arabayı ve sırtına kapüşonlu bir muşamba geçirmiş arabacıyı göreceğimi bilirim. Her şey hem çok bulanıktır, hem de çok net. Beni bu mekâna ve zamana götürecek tek aracı ise *Tommiks*, *Teksas*, *Kinova*, *Teks* gibi çizgi romanlardan biridir.

Çocukluğumdan kalmış, belleğimden silinmemiş, beş duyumla algıladığım bir anın resmidir o oda, sobanın ısısı ve yanan odun kokusu. Beni ürküten, kaygılandırın, düşünmek istemediğim her şey (annem ya da babam ölüverirse, babamın işleri daha bozulur ve bu evi satmak zorunda kalırsak, sınıfta kalırsam, okuyamazsam korkuları) dışarıda kalırdı. Yağmur bir ninni gibi yağarken, okuduğum kitaptaki serüvenlerin içinde kahramanlardan birinin yerine geçerek kaybolurum. *Huzur* ve *mutluluğun* benim için ne ifade ettiği sorulduğunda ilk aklıma gelen resim budur. İçime kapanıp kendimle baş başa kalmayı kışkırtan bir dekordur aynı zamanda. Bunun, tanımlayamadığım kendine özgü bir kokusu vardır. Yaz bitmiştir. Kavak ağaçları yapraklarını dökmeğe başlamış, günler kısalmış, yeşil coşkusu yitirmiştir artık. Sergideki karpuzlar, akşam serinliği ile birleşince insanın içini ürpertir. Her şeyi baştan düzenlemek için yeni bir sayfa açılıyordur. Yapmayı tasarladığım ne çok şey vardır kafamda. Yağmur, şiddetini artırıp azaltarak bir senfoni gibi sürerken, avluda, sofa kapısının üstün-

deki teneke korunağa inen damlaların sesiyle olmadık düşlere sürüklenirim.

Bu güzellik, mangalın altına kıvrılmış her şeye meydan okurcasına, onu sokaklardan kurtaran beni bile inkâr edercesine sere serpe yatan bir tekir kedinin varlığıyla zenginleşmelidir. Çizgi gibi gözleri, belli belirsiz inip kalan karnıyla her şeyin çok anlamlı olduğunu söylerken, çok anlamsız olduğunu söyler aslında. Boş vermişlik vardır bu yatışta, umursamazlık vardır. Hatta her şeye kafa tutan alaycı bir yan bile vardır. Doğru okumam için önüme getirilen şifrelerden biridir. Çünkü bu, artık çıkılamayacak bir yolculuktur. Zamanı tersine işletme çabasıdır.

Düş gücümüz zamanı parmağında oynatır; istediği-miz an istediğimiz her yere gidebilir, istediğimiz kişilerle akıllara ziyan serüvenlere yelken açabiliriz. Artık altmışlı yıllardaki biçimiyle var olmayan kasabayı yeniden kurup, taş döşeli avlusu, büyükçe arka bahçesi olan iki katlı, kerpiç duvarlı evimizi çizebiliriz. Bir yaz sonu hava kararır, narin bir yağmur başlarken o kokuyu duyabiliriz. Asıl zenginlik sorumsuzluktur. Bir sonraki ânı, yarımı, daha sonrasını düşünemeyen kedinin rahatlığıdır. Hiçbir şeyin dert edilmediği, acıların yaşanmadığı ve tanıklık edilmediği bir dönemin sahnelenmesidir. Görüntüler birbirini izler. Sonbahardır; yağmurdur, akşama devrilen kısacık bir öğle sonudur, evlerin duvarlarından sokağa uzanan soba borularından nazlı nazlı salınan dumanlar ve yanan odunun kokusudur, müezzinin minareye çıkarak sağ eliyle sağ kulağını kapayıp ikindi ezanını okumasıdır, kuyruğunu arka bacaklarının arasına almış duvar kenarından yürüyen başı önünde bir sokak köpeğidir, cami avlusunun çeşmesinde, kolları dirseklerine, pantolonları dizlerine kadar sıvanmış aptes alan takunyalı ihtiyarlardır, bomboş sokaklarıyla insanın içini üşüten bir kasabadır.

Çizgi romanlardaki serüvenlerden çok, onları okurken içinde bulunduğum mekânları ve durumları özlüyorum. Bir dönem Tommiks'le, Konyakçı'yla, Çelik Blek'le, Teks Willer'le birlikte yaşadım, onlarla konuşup dertleştim, yardım istedim, zor anlarımda güç ve destek aldım. Kahramandılar. Kötülerin ve kötülüklerin üstesinden gelen insanüstü güçleri vardı. Ben de onlar gibi olmak istiyordum. En büyük düşüm de, istediğim zaman görünmeyen biri olabilmektir. Böyle bir gücüm varmış gibi hayaller kurardım.

Daha çok yaz aylarında çizgi roman okumama karşın özlemini duyduğum mevsim ya kış olurdu ya da sonbahar. Kitapları edinme biçimini, pazar sabahlarının sinema önünü, dört filmi peş peşe izleyerek bütün bir günü geçirdiğim zift, talaş ve çocuk kokan Yıldız Sineması'nı da özlüyorum.

Kâğıt ya da tavla oynamadığım, sinemaya gitmediğim, yapacak hiçbir şey bulamadığım gecelerde, tek başıma pencere kenarındaki bir masada oturup çayımı yudumlarken, ilçenin en geniş ama o saatlerde ıssızlaşmış caddesine, solgun ışıklarına bakarken buraya ait olmadığımı, harcandığımı, kendimi kandırdığımı, hiçbir zaman ressam olamayacağımı, benim için yaşamın başka yerlerde olduğunu düşünürdüm. Güçlü olduğumu sandığım anda bile güçsüzdüm. Yapabileceğim bir şey yoktu. Bir filmin hem oyuncusu hem de izleyicisi gibiydim.

Usta yazarımız Cemil Kavukçu, bu kitabında kendi yaşamından bir kesiti anlatıyor. Bir yazarın çocukluk yıllarının, gençlik kıvılcımlarının o zorluklarla dolu, gene de tadına doyumaz günlerini...

Angelacoma'nın Duvarları'nda hem Kavukçu'nun yetiştiği şartları görecek hem de şaşırtıcı bir ustalıkla yazılmış bir anlatı okuyacaksınız. Eski adı "Angelacoma" olan İnegöl'ü ölümsüz kılan bir yapıt bu.

#inegöl #yaşam #büyüme #çocuklukyılları #otobiyografikesit #gençlik

Kapak deseni: Melih Kavukçu

canyayinlari.com | [f](#) | [@](#) | [X](#) | [canyayinlari](#)

anlatı

ISBN: 978-975-07-3557-8

9 789750 735578